MAASEUDUN TULEVAISUUS
Verkko: maaseuduntulevaisuus.fi
Facebook: facebook.fi/maaseuduntulevaisuus
Twitter: @maastul

PÄÄKIRJOITUS

Fennovoima kokosi rivit kotimaasta

Fennovoiman ydinvoimalahanke etenee. Yhtiön rakentamisluvan käsittelyä voidaan jatkaa, kun keskiviikkona selvisi, että hakijayhtiön omistuksesta on kotimaisissa käsissä vaaditut yli 60 prosenttia.

Omistajuusvaatimus täyttyi, kun Fortum ja rakennusyhtiö SRV tulivat mukaan uusina omistajina. Lisäksi Outokumpu kasvatti omaa osuuttaan yhtiöstä.

Asian ratkeaminen on tärkeä voitto sekä hallitukselle että Suomen taloudelle. Liki viiden miljardin euron ydinvoimalahanke on kauan kaivattu piristysruiske suomalaiselle teollisuustuotannolle mutta myös muulle taloudelle. Suuret teolliset investoinnit ovat olleet jäissä Suomessa jo vuosikausia.

Suurinvestoinnin kaatuminen olisi ollut viesti maailmalle, ettei Suomi itsekään uskalla investoida Suomeen.

Pyhäjoen Hanhikiveen rakennettava voimala on merkittävä asia myös aluetaloudelle. Yksin Pyhäjoen kunnan väkiluku voi tuplaantua, jos sinne muuttaa 4 000 rakennusmiestä. Alueelle on luvassa teollista, asunto- ja infrarakentamista mutta myös erilaisia palveluita.

» Ydinvoiman ohella myös uusiutuvan energian käyttöä on syytä edistää.

Fennovoiman toimintaa on prosessin yhteydessä aiheellisesti arvosteltu. Se on ollut paikoin surkeaa, jopa amatöörimäistä puuhastelua. Omistajien sitoutuminen on ollut heikkoa ja viestintä vaatimatonta. Toivottavasti Fennovoima ja sen omistajat parantavat jatkossa otettaan.

Pohjanoteeraus oli kroatialaisyhtiön tuominen omistajaehdokkaaksi. Bulvaaniksi epäiltyä Migritiä valtio ei kelpuuttanut kotimaisten omistajien joukkoon, mutta se epäilemättä antoi Fennovoimalle tarvitun lisäajan löytää uusia omistajia.

Kolme suomalaisyhtiötä pelasti hankkeen aivan viime metreillä. Ilman näitä yhtiöitä jo liki 200 miljoonaa euroa niellyt hanke olisi kuivunut kokoon lopullisesti.

Erityisen tärkeää oli Fortumin mukaantulo 6,6 prosentin osuudella.

Fortumin väliaikaisen toimitusjohtajan Timo Karttisen mukaan yhtiö päätti lähteä mukaan Fennovoiman ydinvoimahankkeeseen, koska ydinvoima on keskeinen osa yhtiön strategiaa ja merkittävä osaamisalue Fortumille. Vahva asiantuntemus ydinvoimasta lisää uuden yhtiön uskottavuutta merkittävästi.

Fortumin toimintaa on kummasteltu. Miksi se lähti uhkapeliin Venäjän vesivoimayhtiön TGC-1:n kanssa ja koplasi Fennovoiman osakkuutensa TGC-1:n enemmistöön? Uhkapeli ei toiminut eikä Fortum saanut enemmistöä yhtiöstä.

Peli sen osalta on ainakin julkisuudessa levällään. Siitä huolimatta Fortum päätti lähteä Fennovoiman isoksi osakkaaksi. Ei ole ihme, että moni kysyy, perustuiko päätös omistajan ohjaukseen vai yhtiön omaan liiketaloudelliseen harkintaan. Todennäköisesti kumpaakin on ollut.

Fortum pelasti Fennovoiman hankkeen, mikä sopii omistajalle. Samalla se auttoi Rosatomia, mikä taas tuo Fortumille myötätuulta Venäjällä. Se siis investoi samalla venäläisten tukeen. Fortum on toistaiseksi menestynyt Venäjällä hyvin viranomaisten kanssa, ja Fennovoiman tukeminen vahvistaa tätä poliittista pääomaa edelleen – edellyttäen, ettei yhtiö ole töpeksinyt neuvotteluissa.

Myötätuuli on jatkossakin hyvin tarpeen, sillä Fortumin neuvotteluasemaa Fennovoima-uhkapeli ei vahvistanut.

Ydinvoima ei ole ongelmaton energiamuoto. Siksi Fennovoiman laitos voi jäädä viimeiseksi Suomessa. Aika näyttää, mutta uutta ydinvoimalapäätöstä on turha odottaa ainakaan tällä hallituskaudella.

Tämänhetkiseen energiakokonaisuuteen ydinvoiman uskotaan kuitenkin sopivan. VTT:n laskelmien mukaan kustannustehokkain tapa tuottaa energiaa Suomessa on ydinvoiman ja uusiutuvan energian yhdistelmä.

Parhaassakin tapauksessa uusi Hanhikiven ykkösvoimala saadaan käyntiin aikaisintaan vuonna 2024. Siksikin hallituksen on syytä edistää nimenomaan uusiutuvan energian hyödyntämistä ohjelmansa mukaisesti.

Uusiutuviin kotimaisiin energialähteisiin on erittäin tärkeä panostaa. Se on tärkeää ekologisesti mutta myös Suomen talouden ja hajautetun yhteiskunnan kannalta.

Ponsse juhlii myötäisessä

Tulevana viikonloppuna metsäkoneyhtiö Ponssen työntekijät, asiakkaat ja sidosryhmät kokoontuvat Vieremälle juhlimaan omaleimaisen perheyhtiön 45-vuotista taivalta. Luvassa on perinteinen maalaishenkinen ilta parille tuhannelle vieraalle.

Juhlaan on aihetta: Vieremällä päämajaa pitävä, monet vaikeudet kokenut yhtiö on vahvassa myötätuulessa. Tilauskirjat ovat ennätyspaksuja, tulos on parantunut ja pörssikurssikin on viime vuosina moninkertaistunut, vaikka on yhä kaukana kaikkien aikojen huippuluvuista. Ponsse on näyttänyt, että suomalaisella maaseudulla osataan tehdä liiketoimintaa. Sitä on syytä juhlia.

MAASEUDUN TULEVAISUUS

Päätoimittaja: Mikael Pentikäinen
Toimituspäälliköt: Jussi Martikainen, Tiina Taipale
Julkaisija: Viestilehdet Oy
Jätä uutisvinkki: uutispaallikot@mt1.fi
Anna palautetta: toimitus@mt1.fi

Maaseudun Tulevaisuus on maa- ja metsätaloustuottajain äänenkannattaja. Se pitää maaseudun ja sen elinkeinojen puolta sekä huolehtii maaseudun henkisestä ja taloudellisesta hyvinvoinnista.

VIERAILIJA

Uusnatsit eivät ole unta

On ollut vaikea hyväksyä ajatusta, että meidän rauhallisten suomalaisten keskuudessa voisi esiintyä uusnatseja ja uusnatsista toimintaa. Viime lauantaina Jyväskylässä nähtyjen pahoinpitelyjen ja mellakan jälkeen silmät täytyy avata; emme elä unessa. Väkivaltaa ja sen uhkaa ei voi enää kohdata vaieten. Se vaatii niin puolueiden kuin järjestäytyneen yhteiskunnan vastatoimia.

Uusnatsistinen järjestö Suomen vastarintaliike syyllistyi viime lauantaina Jyväskylässä kolmeen pahoinpitelyyn ja mellakointiin. Osa uusnatseista oli varustautunut teräaseilla. Noin 40 hengen rähinäjoukko ruotsalaisilla vahvistuksilla hyökkäsi Sokoksen tavarataloon ja siellä toisinajattelijoiksi miellettyjen kimppuun. Yksi osallistujista kuvasi videokameralla maassa makaavan pahoinpitelyä.

Tosiasia on, että Jyväskylän tapahtumat eivät olleet vastarintaliikkeen ensimmäinen väkivaltainen isku. Vuonna 2010 liikkeen jäsenet tekivät kaasuiskun Helsingin Pridekulkueeseen. Vuonna 2011 he pahoinpitelivät Oulussa kokoomuslaisen aktiivin. Tammikuussa 2013 liikkeen jäsen syyllistyi Jyväskylässä kirjastossa pidetyn keskustelutilaisuuden järjestysmiehen puukotukseen. Sama henkilö oli kohteena nytkin. Samanlaista kimppuun käymistä on nähty järjestön aktivistien toimesta Vantaalla, Kotkassa ja muuallakin.

Natsi-Saksassa käytettiin aikoinaan samoja menetelmiä. Poliittisia vastustajia pelotelttiin, pahoinpideltiin ja uhkailtiin. Katuväkivaltaa käytettiin politiikan välineenä. Valheellista propagandaa levitettiin vastakkainasettelun synnyttämiseksi. Seuraukset ovat useimpien muistissa.

Oikeusviranomaisten on tutkittava tarkasti, onko väkivaltaisella Suomen vastarintaliikkeellä ja sen peitejärjestöllä Pohjoinen perinne ry:llä edellytyksiä olla laillinen järjestö. Organisoidulle väkivallalle pitää Suomessa olla nollatoleranssi.

» Perussuomalaisten puoluekokouksen tärkein kysymys on laittaa rajat selviksi uusnatsistiseen toimintaan.

Suomen vastarintaliike esiintyy voimakkaan kansallismielisenä liikkeenä, vaikka sen toimintaa johdetaan Ruotsista. Tuoreet tiedot kertovat tämän yhteispohjoismaisen järjestön tiiviistä yhteydenpidosta Venäjälle. Ääriliikkeillä on taipumus hakea voimaa toisistaan.

Liikkeen sisäisistä keskusteluista käy ilmi systemaattinen pyrkimys houkutella nuoria ja ala-ikäisiä kansallismielisyyden varjolla mukaan uusnatsistiseen toimintaan. Kun nuoret on saatu mukaan, heidät pyritään asteittain radikalisoimaan.

Vastuunsa uusnatsien pysäyttämisestä on myös vakiintuneella puolueilla ja aivan erityisesti perussuomalaisilla. Jostain syystä väärinymmärretty kansallismielisyys ja viehtymys uusnatsien kanssa seurusteluun näyttää viihtyvän erityisen hyvin perussuomalaisten liepeillä. Yksi perussuomalainen kansanedustaja toi vieraansa eduskuntaan tekemään natsitervehdystä. Toinen taas puhuu taistelusta monikulttuurisuutta vastaan ja poseeraa uusnatsien kanssa. Kunnanvaltuutetuista ja kansanedustajien avustajista taas löytyy vastarintaliikkeen jäsenhakemuksen jättäneitä.

Viikonvaihteessa pidettävän perussuomalaisten puoluekokouksen tärkein kysymys on laittaa rajat selviksi uusnatsistiseen toimintaan, vihapuheisiin ja väärinymmärrettyyn kansallismielisyyteen. Poliittisten johtajien kannanotoilla on nyt suuri vaikutus siihen, mihin suuntaan lintukotomme kehittyy ja millainen on Suomen kuva maailmalla.

Vastuuta on kaikilla puolueilla. Kaikkien suomalaisten puolueiden on irtisanouduttava väkivallasta ja pidettävä huolta siitä, että heidän piirissään ei toimi väkivaltaa käyttäviä ääriaineksia. Suomalaiseen yhteiskuntaan ei kuulu poliittisten päämäärien ajaminen väkivallan keinoin. Ihmisten on oltava turvassa niin tavalliselta kuin poliittiseltakin katuväkivallalta.

EERO HEINÄLUOMA
SDP:n kansanedustaja
eero.heinaluoma@eduskunta.fi

TOIVANEN

PÄÄTOIMITTAJALTA

Suomi tarvitsee uutta nelikantaa

Työmarkkinajärjestöt yrittävät paraikaa löytää sisältöä asiakirjalle, jota kutsutaan yhteiskuntasopimukseksi. Pyrkimys on parantaa Suomen kilpailukykyä ja nostaa maa kurjuuden tieltä kasvuun.

Hallitus tukee sopimusta parhaansa mukaan. Taktiikka on erilainen kuin loppukeväällä, jolloin vaalivoittaja Juha Sipilä (kesk.) yritti saada uuden hallituksen tueksi laajan sopimuksen.

Nyt järjestöillä on isompi rooli, pöydässä vähemmän väkeä ja suomalaiseen työmarkkinatapaan prosessia ei johda kukaan. Entinen sovittelija Juhani Salonius, 71, on sentään kätilönä auttamassa.

Nyt tehdään enemmän perinteistä työmarkkinaratkaisua, jota vain sanotaan yhteiskuntasopimukseksi.

Sopimus tarvitaan, koska vaihtoehto on paljon huonompi. Sopimus on mahdollinen, joskaan ei todennäköinen.

Suomen taloutta mahdollinen Salonius-sopimus ei yksin käännä. Tarvitaan muutakin.

Nyt pöydässä on – vain vähän kärjistäen – vanha aika: palkansaajajärjestöt, joiden valta on karannut liitoille ja oikeille työmarkkinoille, EK, jonka jäsenet työllistävät yhä enemmän ulkomailla ja jonka arvovalta on huvennut johdon palkankorotuksiin ja veropakoiluun, sekä hallitus, jolla on jaettavan sijaan vain leikattavaa.

Jos Suomi halutaan kääntää, tarvitaan toisenlainen yhteiskuntasopimus.

Se ei ole vanhan maailman työmarkkinamiesten asiakirja vaan vahva kansallinen tahtotila, jolla nostetaan suomalainen työ uuteen kukoistukseen.

Uuteen yhteiskuntasopimukseen tarvitaan suomalaisen työn tekijät ja hyödyntäjät.

Siihen tarvitaan uusi nelikanta, joka kokoaa suomalaisen kuluttajan, tuottajan, työmiehen ja yrittäjän.

Se yhdistää tahot, jotka luovat Suomessa työtä, hyödyntävät luonnonvaroja sekä tuottavat ja kuluttavat suomalaisia tuotteita ja palveluita.

Se on joukko, joka voi halutessaan omilla arkisilla valinnoillaan muuttaa Suomea.

Se ei ole impivaaralainen käpertyjien joukko vaan porukka, joka rakentaa ja kehittää kotona yrityksiä, joilla on voimaa menestyä myös maailmalla.

Jos tämä uusi nelikanta suosii suomalaista, Suomen talous saa virtaa ja hyvinvointimme voidaan pelastaa.

Uusi nelikanta ei ole suuryrityksiä vastaan. Niitäkin tarvitaan.

Jättifirmalla ei ole kuitenkaan isänmaata eikä äidinkieltä – paitsi englanti. Se on henkisesti maailmalla – kuin korkeisiin veroihin hermostunut vuorineuvos.

Suomalainen pieni ja keskisuuri yritys on vahvemmin sinivalkoinen. Se ei karkaa helposti maailmalle. Lisäksi se luo uusia työpaikkoja.

Tärkeitä ovat myös osuuskunnat, joista moni on jo lähtökohtaisesti työmiehen, kuluttajan, tuottajan ja yrittäjän liitto. Myös ne pysyvät Suomessa.

Suomen käänsivät aikanaan 1920-luvulla ratkaisut, joita kutsuttiin Lex Pulkkiseksi ja Lex Kallioksi.

Asutuslaki eli Lex Kallio vapautti torpparit ja toi maata maattomille. Lex Pulkkinen palautti metsiä oligarkeilta ja yhtiöiltä yksityisille.

Ne toivat töitä ja avasivat monille vaurastumisen tien.

Nyt tarvitaan uusi sopimus – tahtotila, joka tuo työtä työttömille, palauttaa suomalaisen työn arvon, nostaa yrittäjyyden arvoa ja siirtää valtaa tämän ajan oligarkeilta työntekijöille, tuottajille, kuluttajille ja yrittäjille.

MIKAEL PENTIKÄINEN
mikael.pentikainen@mt1.fi

LEHTIKATSAUS

Transtech hyviin käsiin

Kainuun Sanomat iloitsee kainuulaisen Transtechin uudesta omistajasta. Se uskoo, että Škoda haluaa tuotannon jatkuvan Suomessa.

”Kauppa varmasti herättää epäilyksiä ja pelkoja, mutta Škodan tarkoituksena näyttää olevan pääsy avainasemaan Suomen ja Skandinavian markkinoilla Transtechin avulla.

Sopii toivoa, että useista taitekohdista aina selvinnyt Transtech ylittää tämänkin vaiheen. Parasta tietysti olisi, jos Škodan kautta Kainuuseen kanavoituisi lisää tuotantoa ja investointeja.”

Talvivaara luo linjaa

Etelä-Saimaa arvioi, että Kajaanissa parhaillaan käytävässä Talvivaaran oikeudenkäynnissä luodaan uutta tuomiolinjaa Suomeen. Lehden mielestä ympäristörikosten yhteiskunnallinen painoarvo on vielä hakusessa sekä tutkinnan että tuomioiden linjan näkökulmasta.

”Aikanaan langetettavilla tuomioilla ja korvausvelvoitteilla ei kateta moraalisen vastuun ohella kuin murto-osa ympäristövahinkojen taloudellisista seurauksista. Maan hallitus etsii par’aikaa keinoja ja yhteistyökumppania, joiden avulla kaivostoimintaa ja epävarmaa jalostusprosessia voitaisiin jatkaa, koska se on pienempi paha kuin kaivoksen sulkemiseen ryhtyminen. Yhteiskunnan rahaa on pelkästään tänä vuonna valunut operaatioon jo yli 200 miljoonaa euroa, ja lasku jatkuu.”

Joustavuutta pelisääntöihin

Itä-Savo ennakoi Suomen kyntävän syvällä edelleen. Lehden mukaan pääsyy löytyy vientimarkkinoiden heikosta tilanteesta, missä tilanteen parantuminen vie aikaa.

”Eikä aika yksin riitä. Suomessa kaivataan nyt sekä innovatiivisia vientiavauksia että huomattavasti nykyistä joustavampia pelisääntöjä työelämään. Tämän luulisi olevan riittävä kannustin myös työmarkkinajärjestöille, jotka ryhtyvät hakemaan edellytyksiä yhteiskuntasopimukselle. Suomi tarvitsee nyt vahvoja lääkkeitä talouselämän kääntämiseksi nousuun.”